

POCIESZLIWIE (3) *av*

o oraz oba e prawdopodobnie jasne (tak w pocieszny oraz zwykle w -e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Dodając otuchy, przynosząc nadzieję (3) : Gdyż do nas pocieszliwie Pan woła przez Proroká: [...] thedy niewierni poginą/ á ci zbáwią dólze swoie. RejAp 82v, 124; iżby [...] oświecił nam ciemności nálze/ á sftał fie nam [...] Książęciem pokoju/ iáko tu nam o nim Prorok pocieszliwie powiedác raczy RejPos 17.

Cf POCIESZNIÉ

RS